

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. év június hó 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t

A hivatali visszaélés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 10.B.83/2012/9. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.83/2012/9. számú, 2012. október hó 1. napján kihirdetett ítéletével - hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban -a vádlottat a Btk. 225 § szerinti hivatali visszaélés büntette miatt 150 napi tétel - 2.500,- Ft. napi tétel összegű - összesen 375.000,- Ft. pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés átváltoztatásáról a meg nem fizetése esetére és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség részbeni megfizetésére; az eljárás megismétlésével felmerült költséget az államra terhelte.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője felmentés végett jelentett be fellebbezést; az ügyész a határozatot tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.134/2013/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, a nyilvános ülésen nem képviseltette magát.

A vádlott védője az ítéltábla nyilvános ülésén a felmentést célzó fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint 1. tanú a rendőrségen segítséget kért, a vádlott a szükséges tájékoztatást megadta, eljárása nem célzott jogtalan előnyszerzést vagy hátrány okozását. A vádlott talán hibázott, de magatartása nem volt szándékos. Erre figyelemmel a vádlott felmentését indítványozta a bűncselekmény bizonyítottságának hiányában.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást teljes körben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok teljes körű betartása mellett, a kiemelt ügyekre vonatkozó szabályok szerint, és a hatályon kívül helyező határozat útmutatásait nagyrészt követve folytatta le a bizonyítási eljárást.

Az ítéltábla is észlelte az ügyészség átiratában hivatkozott relatív, és az ügy érdemi elbírálását nem érintő eljárási szabálysértést, amikor a hatályon kívül helyező végzésben előírt és 3. tanú kihallgatására vonatkozó előírást a törvényszék nem teljesítette, és a tanú kihallgatása helyett a korábban tett vallomását tette a tárgyalás anyagává. A tanút felkutatta az elsőfokú bíróság, de amikor 3. tanú anyagi körülményei által gátolt utazásra hivatkozott azt elfogadta, és élt a Be. 404. § (4) bekezdésében biztosított lehetőséggel, noha a hatályon kívül helyező végzés más előírást tartalmazott. Mivel az ügy érdemi elbírálását nem érintette az elsőfokú bíróság eljárása, a továbbiakban azzal nem foglalkozott az ítéltábla.

Ami az ügy érdemét illeti a Budapest Környéki Törvényszék lefolytatta a szükséges körben a bizonyítási eljárást, a beszerzett bizonyítékokat felsorolta, értékelési és mérlegelési körébe vonta. A vádlott tagadó vallomását kellő indokokkal elvetette és a további személyi és okirati bizonyítékokra alapítottnak azok elemző értékelésével hibamentes, megalapozott, megfelelően megindokolt, a felderített bizonyítékokkal és logikai érvekkel alátámasztott, a másodfokú eljárásban is irányadó tényállást állapított meg.

A vádlott következetesen tagadta, hogy 6. tanúnak megemlítette volna 1. tanú nevét és szándékát, de az a körülmény, hogy a feljelentés megtételétől elállt 1. tanút a hazaérkezése után közvetlenül felkereste 6. tanú önmagában cáfolja a vádlott szavahihetőségét. Az pedig, hogy 6. tanú arról is beszámolt kitől szerezte az értesülését és 1. tanú feljelentési szándékát is ismerte, egyértelművé teszi ismereteinek forrását. Továbbmenően éppen a megszerzett információval kapcsolatos kérdésről kívánt megbeszélést folytatni a feljelentéstől elállt 1. tanúval. A vádlott előadását 1. tanú feljelentési szándékának hiányáról és magatartásáról 5. tanú előadása teszi kétségesse, aki beszámolt a feljelentés megkezdéséről, félbemaradásáról, majd annak törléséről a rendszerben, E körülményeket a robotzsaru becsatolt adatai megerősítették. Amíg a tanúk vallomásának tartalma egybevághó, egymást kiegészítő volt, addig a vádlotti vallomás több ponton is kétséges és aggályos maradt, és az ellentmondásokat sem nélkülözte. Csak megjegyzi a másodfokú bíróság a mérlegelés kapcsán, hogy a vádlott olyan vallomást is tett, hogy segítséget kért tőle 5. tanú a feljelentés felvételéhez, mert korábban nem végzett ilyen feladatot. Ezt a vallomást nevezett tanú megcáfolta, de a terhelti nyilatkozat arra utal, hogy a vádlott is pontosan tudta 1. tanú feljelentést kívánt tenni és nem tájékozódni, és ezt később már nem is vitatta csak az elmaradás okát magyarázta eltérően.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes és ésszerű értékelésével, a tanúk irathú nyilatkozatára alapítottnak kialakított történeti tényállását objektív bizonyítékok, így a híváslista adatai és a robotzsaru rendszer már említett információs tartalma is alátámasztotta.

A másodfokú eljárásban is irányadó tényállást a Be. 352. § (2) bekezdése alapján csak a vádlott személyi körülményeiben kell annyiban kiegészíteni, hogy a vádlott a

betéti társaság formában működő családi vállalkozásban végez munkát (elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyv adata).

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmény jogi minősítése is törvényes a Btk. 225. § szerinti hivatali visszaélés büntetteként. A vádlott tényállásban kifejtett magatartásával a feljelentett személy részére célzatosan biztosított jogtalan előnyt, megszegte a hivatali kötelességét, mivel a feljelentő személyét védeni kell, kiléte nem hozható a feljelentett tudomására, és a vádlott ennek ellenére közölte 6. tanúval, hogy ellene 1. tanú feljelentést kíván tenni. Ezzel nemcsak előnyös helyzetbe hozta a feljelentett (feljelenteni szándékozott) személyt 6. tanút, de 1. tanút a feljelentés megtételéről is lebeszélte, ezért a hivatali helyzetével ekként is visszaélt.

Az elsőfokú bíróság feltárta és hiánytalanul felsorolta a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő tényezőket, míg súlyosító körülményt nem észlelt. A másodfokú bíróság csak az elsőfokú ítélet kihirdetését követő további időmúlást értékelhette a vádlott javára.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket megfelelően, a súlyuk szerint értékelte, és a szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményért az enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek számát és összegét helyesen állapította meg, a kiszabott büntetés tettarányos, kellően kifejezi a vádlott személyi társadalomra veszélyességét, és a felrótt bűncselekmény tárgyi súlyát. Az enyhítő szakasszal kiszabott büntetés további enyhítése az időmúlás értékelése mellett sem volt indokolt és szükséges. A felmentést célzó fellebbezés a törvényes bizonyítékok helyes értékelése és törvényes indokolása miatt nem vezethetett eredményre, a perorvoslat a fentiek miatt felülmérlegelésre irányult.

A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A határozat ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386.§-a kizárja.

Budapest, Budapest, 2013. év június hó 27. napján

. Rédei Géza s.k.. Mató Ágnes s.k.. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.83/2012/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.61/2013/5. számú végzése folytán a vádlottal szemben jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. év június hó 27. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: